

Myter om organdonation

Om jag har uttryckt min vilja till donation, och exempelvis har registrerat mig i donationsregistret, så kommer läkarna inte försöka rädda mitt liv om jag råkar ut för en olycka.

Fakta Vårdpersonal har alltid fokus på livräddande behandling. Det är först efter att man har avlidit som en organdonation kan bli aktuell.

Jag är för gammal för att donera organ.

Fakta Det finns ingen nedre, eller övre, åldersgräns för att bli organdonator.

Min religion förbjuder mig att donera.

Fakta Alla stora världsreligioner är positivt inställda till organdonation, eftersom det räddar liv.

Jag äter mediciner och kan därför inte donera.

Fakta Även om man exempelvis använder insulin, astmamedicin, blodtrycksmediciner och liknande, så kan man bli organdonator. Statusen hos de organ som är möjliga för donation kommer alltid att kontrolleras genom omfattande medicinska undersökningar. Därför har alla, oavsett hälsotillstånd, förutsättningar att säga JA till organdonation.

Man måste vara född i Sverige för att kunna bli donator.

Fakta Alla som dör i Sverige är möjliga donatorer, oavsett nationalitet eller etniskt ursprung. De anhöriga kontaktas och får bekräfta den avlidnes inställning till organdonation.

Jag får inte ge blod, därför kan jag inte heller donera organ.

Fakta Det går utmärkt att säga JA till organdonation, även om man inte får ge blod. Statusen hos de organ som är möjliga för donation kommer alltid att kontrolleras genom omfattande medicinska undersökningar. Faktorer som utlandsvistelser, nationalitet, sjukdomar, piercings och tatueringar osv är alltså *inte* något hinder för organdonation.

Några ändrar personlighet efter att ha fått ett nytt organ. En del av donatorns personlighet kan följa med det nya organet.

Fakta Det finns ingen neurovetenskaplig forskning, eller medicinska observationer, som antyder att personlighet kan finnas i vävnad eller andra organ än hjärnan.

Man måste vara med i Donationsregistret för att bli organdonator.

Fakta I Sverige finns det olika sätt att säga JA till organdonation, och alla är likvärdiga. Att vara med i Donationsregistret är ett sätt, men det räcker att ha pratat med sina anhöriga och gjort sin vilja känd på så sätt. Man kan också ladda ner ett Digitalt Donationskort till sin mobil, eller ha ett vanligt donationskort i plånboken. Ytterligare ett sätt är att man på under sin profil på Facebook meddelar att man är organdonator.

Om viljan är okänd utgår man från att den avlidne är positivt inställd till organdonation. Detta kallas förmodat samtycke och sker i samförstånd med de anhöriga. Det är därför extra viktigt att man har pratat med sina nära och kära om sin vilja, så att de inte ska behöva ta beslutet åt dig.

Homosexuella kan inte donera organ.

Fakta Sexuell läggning har ingen betydelse för om man kan bli organdonator.

Om jag har kryssat i "annat medicinskt ändamål" i samband med att jag registrerat mig i donationsregister eller skrivit på ett donationskort, så kommer läkarstudenter att obducera och studera hela min kropp

Fakta Helkroppsdonation ska aldrig förväxlas med organ- och vävnadsdonation. För dig som vill donera hela din kropp till medicinsk och anatomisk undervisning, måste du under din livstid skriva ett avtal om det, med någon av de medicinska högskolorna. Institutionerna är oftast mycket intresserade av helkroppsdonationer, men de avgör från fall till fall, om de kan acceptera en donation. Om du önskar att donera hela sin kropp på detta sätt, kan du ändå säga ja till att bli organdonatorer om du önskar det. [Mer information kring helkroppsdonation.](#)